

Sygn. akt II Kzw 29/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Małachowska

przy udziale -

po rozpoznaniu w sprawie **K. G.**

skazanego z art. 177§2 kk i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Grajewie II Wydział Karny z dnia 28 lutego 2019 r. sygn. akt II Ko 37/19 (II K 195/16)

w przedmiocie odmowy uznania środka karnego za wykonany

na podstawie art. 437§1i2 kpk w zw. z art. 1§2 kkw

p o s t a n a w i a :

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2019 r. Sąd Rejonowy w Grajewie II Wydział Karny, sygn. akt II Ko 37/19 (II K 195/16) na podstawie art. 84§1 kk nie uwzględnił kolejnego wniosku skazanego i odmówił uznania za wykonany środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, orzeczonego wobec K. G. wyrokiem Sądu Rejonowego w Grajewie wydanym w sprawie II K 195/16 .

Powyższe postanowienie zaskarżył skazany w całości i zarzucił mu mało wnikliwą ocenę Sądu w jego sytuację życiową i rodzinną. Wniósł o ponowne wnikliwe rozpatrzenie jego prośby. Podniósł, że nie prosił o uznanie za wykonanie środka karnego już w chwili obecnej, ale o uznanie go za wykonany po upływie 3 lat od daty zatrzymania prawa jazdy i wliczenia go w czasie odbywania kary pozbawienia wolności. W jego ocenie dałoby mu to możliwość ponownego uzyskania uprawnień pod koniec kary i tym samym po opuszczeniu Zakładu Karnego chciałby podjąć pracę, poświęcić się rodzinie i odrobić błąd jaki w życiu popełnił i żyć za zapracowane pieniądze, a nie na koszt społeczeństwa, korzystając z pomocy społecznej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie skazanego w świetle przedstawionych przez niego okoliczności nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał analizy wszystkich okoliczności istotnych występujących w sprawie i na ich podstawie wyprowadził właściwe wnioski. Odmienne stanowisko skarżącego w tym zakresie nie dostarcza żadnych, zasługujących na akceptację argumentów.

W szczególności podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, iż szkodliwość społeczna czynu skazanego oraz fakt, iż skazany wykonał manewr wyprzedzania pomimo obowiązującego zakazu, w sposób wystraszający uzasadnia negatywne ustosunkowanie się do wniosku skazanego. Skazany nie zachował nakazanych reguł ostrożności. Pomimo

wyraźnego znaku pionowego B-26, tj. znaku zakazu wyprzedzania przez samochody ciężarowe, nie zachował właściwej obserwacji drogi i tym samym podejmując manewr wyprzedzania stworzył dla siebie i dla otoczenia poważne zagrożenie, a swoim zachowaniem spowodował wypadek, w którym śmierć poniósł kierowca samochodu, w który uderzył.

Trzeba podkreślić, że kierujący samochodem jest uczestnikiem ruchu drogowego, powinien więc przestrzegać zasad regulujących ruch drogowy. Zasady ruchu drogowego służą zapewnieniu bezpieczeństwa na drogach. Tymczasem skazany swoim zachowaniem zlekceważył jedną z podstawowych zasad gwarantujących bezpieczny udział w ruchu drogowym, jaką jest zasada należytej ostrożności i właściwej obserwacji drogi. Zachowanie skazanego świadczy o braku odpowiedzialności, gdyż swoim zachowaniem wywołał zagrożenie zdrowia i życia zarówno swojej własnej osoby, jak i innych potencjalnych uczestników ruchu, a ostatecznie spowodował wypadek, w którym śmierć poniósł inny kierowca.

W ocenie Sądu Okręgowego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił sytuację skazanego, odniósł się także do twierdzeń skazanego zawartych we wniosku o uznanie środka karnego za wykonany. Argumenty zawarte w zażaleniu stanowią poniekąd powielenie tej argumentacji, która była znana Sądowi Rejonowemu i została przez ten Sąd prawidłowo oceniona. I choć Sąd Okręgowy, podobnie jak Sąd Rejonowy, nie kwestionuje sytuacji rodzinnej skazanego jako ciężkiej, to w obliczu tak poważnych konsekwencji popełnionego przez skazanego czynu, nie może mieć decydującego znaczenia okoliczność, iż skutkiem orzeczonego środka karnego są ograniczone możliwości zarobkowe.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, przyczyny wskazane przez skazanego we wniesionym zażaleniu, nie uzasadniają aktualnie uznania środka karnego za wykonany, który został orzeczony wobec skazanego K. G..

Mając powyższe na uwadze, podzielając stanowisko Sądu pierwszej instancji i nie znajdując jednocześnie podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

SSO Jolanta Małachowska